"Var vill du att vi skall ordna för påskmåltiden åt dig?"

Vi börjar med en enkel fråga...

En fråga som kunde ha ställts vilken påskhögtid som helst:

"ܐܝܟܐ ܬܨܝܐ ܕܬܕܪܝܣ ܐܠܘܟ ܕܐܟܠܗ ܦܨܚܐ؟"

Den är **praktisk**, **konkret**. Den handlar om **logistik**. Var ska vi laga maten? Vilken sal ska vi använda?

Men som så ofta i evangelierna rymmer det lilla något mycket större.

Bakom den enkla frågan döljer sig ett djupt andligt mysterium:

– Vart är Jesus på väg?

– Vad är det som förbereds?

– Vad betyder det att ordna något för Jesus?

---

1. **En beredelse: Jesus har redan platsen klar**

Lärjungarna ställer frågan.

Jesus svarar inte: *"Tja, vad föreslår ni?"* eller *"Jag vet inte, kolla om det finns ett ledigt rum någonstans."*, Nej – han säger:

"ܘܠܡܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ ܠܟܣ ܦܠܢ، ܘܐܡܘܪܘܢ ܐܠܗ: ܪܒܝܢ ܒܐܡܪܐ ܡܠܗ،

ܥܕܢܝ ܡܛܐܠܗ، ܬܨܝܢ ܥܒܕܝܢ ܦܨܚܐ ܠܟܣܠܘܟ ܥܡ ܬܠܡܝܕܝܢ"

Jesus har redan förberett platsen. Han har redan en plan. Lärjungarna får vara med, men det är han som leder. Deras uppgift är att **lyssna**, **gå**, **förbereda** – men initiativet är hans.

💡 **Tillämpning:**

Hur ofta ställer vi inte Gud frågor:

– Vad vill du att jag ska göra med mitt liv?

– Hur vill du använda mig?

– Vad är nästa steg?

Och det är goda frågor. Men kanske är det ibland bättre att ställa en annan fråga:

Vad har du redan förberett, Herre – och hur kan jag få vara en del av det?

2. **Ett hjärta som är redo att ta emot**

Jesus vill fira måltid i ett särskilt hem.

Det är inte templet, inte ett palats, inte en helig plats.

Det är **någon människas vardagsrum**

Vi vet inte mycket om mannen som upplåter sitt hem... (Johannes Markus)

Men en sak vet vi: Han säger **JA**.

Hans rum blir platsen där Jesus tvättar fötter, där brödet bryts, där sveket avslöjas – där kärleken manifesteras.

💡 **Tillämpning:**

Och vi frågar igen:

"Var vill du att vi skall ordna för påskmåltiden åt dig?"

Och Jesus kanske svarar:

"I ditt hjärta. I din vardag. I ditt hem."

Det är där han vill ha sitt bord.

Inte i det perfekta. Inte i det välputsade.

Utan där det finns plats. Där någon säger ja.

Se, jag står vid dörren och klappar på. (Upp 3:20)

Andlig reflektion:

Finns det rum i mitt hjärta där Jesus får sitta till bords?

Eller är mitt bord fullt av andra gäster – stress, oro, prestation, yta?

3. **En gemenskap mitt i smärtan**

Skärtorsdagen är inte en vanlig kväll.

Jesus vet att sveket är nära. Att korset väntar.

Och ändå väljer han att sitta till bords.

Att dela gemenskapen.

Att bryta brödet. Att räcka vinet.

Att tvätta lärjungarnas fötter, till och med den som ska förråda honom.

Det är i det sköra, i det såriga, som han firar måltid.

"Detta är min kropp, som blir utgiven för er."

💡 **Tillämpning:**

Vi kommer till nattvarden inte som färdiga, utan som älskade.

Vi kommer med smutsiga fötter, med bristfälliga motiv, med hjärtan som tvivlar.

Och ändå – Jesus säger: *"Sätt dig. Det är för dig jag bryter brödet."*

[Avslutning – En öppen bön]

Så vi ställer frågan en gång till:

"Var vill du att vi skall ordna för påskmåltiden åt dig?"

Och kanske svarar Jesus:

"Där du öppnar din dörr. Där du ger mig plats. Där du vågar dela gemenskap – även om det är bräckligt."